USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci navrhovatele **B. K.,** proti rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočka v Jihlavě, ze dne 9. 8. 2010, č. j. 54 Co 377/2010 - 407, o kasační stížnosti navrhovatele,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Nejvyššímu správnímu soudu bylo dne 7. 9. 2010 postoupeno Krajským soudem v Brně, pobočka v Jihlavě, podání ze dne 30. 8. 2010, jež navrhovatel označujete jako kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočka v Jihlavě, č. j. 54 Co 377/2010 - 407 ze dne 9. 8. 2010. Krajský soud rozhodl o odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Jihlavě č. j. 6 P 198/95 - 363 ze dne 6. 1. 2010, jímž bylo rozhodnuto o výchově a výživě nezletilých dětí navrhovatele.

V kasační stížnosti navrhovatel napadá rozsudek z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“. Konkrétně uvádí skutečnosti týkající se průběhu řízení před Okresním soudem v Jihlavě, sp. zn. 6 P 198/95 - 363, a před Krajským soudem v Brně, pobočka v Jihlavě, sp. zn. 54 Co 377/2010, dále rozsudkům soudů vytýká nezákonnost spočívající v nesprávném vyhodnocení výpovědí matky a nezletilých dětí. Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení *„na odborné a kvalifikované úrovni“* a aby jeho stížnosti přiznal odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda je příslušný k rozhodnutí o podané kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud je vrcholným soudním orgánem ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví (ust. § 12 odst. 1 s. ř. s.), přičemž správní soudy

jsou povolány k tomu, aby poskytovaly ochranu veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob (ust. § 2 téhož zákona).

Z obsahu podání a soudního spisu, který Nejvyššímu správnímu soudu krajský soud též zaslal, je zřejmé, že v řízení se řešily otázky výchovy a výživy nezletilých dětí a úprava styku s rodiči. O uvedených otázkách přísluší výlučně rozhodovat soudům v občanském soudním řízení, podle § 176 a násl. zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád; tak tomu bylo i v původním řízení, Okresní soud v Jihlavě a následně Krajský soud v Brně, pobočka v Jihlavě, rozhodly o žalobě a odvolání v civilním řízení.

Z uvedeného je zřejmé, že v posuzované věci není dána pravomoc Nejvyššího správního soudu jednat a rozhodovat, neboť se navrhovatel nedomáhá ochrany svého *veřejného* subjektivního práva. Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, neboť se jedná o nepřípustný návrh.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu - kasační stížnosti - nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2010

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně
senátu